

naskutku neuvedomil, inkasované peniaze na jeho žiadosť a podľa jeho úpravy ihneď neodviedol a s ním nevyúčtoval. Toto zistené jednanie neľze podriaďiť pod lit. b) § 68 adv. por., ktorý má za predpoklad tam zmienené chovanie advokáta, ani pod lit. c) § 69 adv. por., ktorý zrejme čelí proti spozdilosti vo vybavovaní sverených vecí, lebo opozdené vydanie inkasovaných peňazí padá už pod porušenie ustanovenia § 48 adv. por. vo spojení s § 69 a) tohoto zák. Preto bola kvalifikácia zisteného činu zmenená na prečin podľa § 69 a) adv. por.

Čís. 161 dis.

Nejde o z n a č n ú liknavosť v smysle § 69 lit. c) zák. čl. XXXIV:1874, podal-li advokát z územia platnosti práva kedysi uhorského opravný prostriedok v oblasti práva kedysi rakúskeho u nepatričného súdu, takže opravný prostriedok došiel k príslušnému súdu opozdene.

(Rozh. z 19. decembra 1932, Ds III 15/32.)

Obvinený advokát Dr. M. zo Slovenska podal v civilnom spore, vedenom v Čechách, dovoláciu žiadosť mylne u vrchného súdu, hoci mala byť podaná u sborového súdu prvej stolice. Následkom toho došla dovolacia žiadosť k príslušnému súdu po uplynutí zákonnej lehoty a bola ako opozdená odmietnutá.

Disciplinárny súd uznal za to obvineného advokáta vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 69 lit. c) zák. čl. XXXIV:1874, zastávajúc názor, že advokát nesmie sa podjať zastupovania takej veci, v ktorej mu chýbajú znalosti či materiálneho alebo formálneho práva podľa zákonov platných v oblasti príslušného súdu.

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov vyhovel odvolaniu, rozsudok prvostupňového disciplinárneho súdu zmenil a obvineného Dr. M. sprostil obžaloby pre disciplinárne previnenie podľa § 69 lit. c) zák. čl. XXXIV:1874 naň podanej.

D ô v o d y:

Niet pochybnosti, že obvinený advokát chybil, podal-li v spore, označenom v rozsudku disciplinárneho súdu prvej stolice, dovolanie u nepatričného súdu, totiž u vrchného ako odvolacieho súdu v Prahe, hoci ho mal podať u súdu prvej stolice, t. j. u krajského súdu v Moste. Sporné je len to, či je možno považovať toto pochybenie obvineného za z n a č n ú liknavosť v smysle § 69 lit. c) zák. čl. XXXIV:1874.

V tomto smere dospel najvyšší súd k opačnému názoru než disciplinárny súd prvej stolice. Skutečnosť, že obvinený advokát pôsobí na území platnosti práva kedysi uhorského, kde podľa predpisov občianskeho súdneho poriadku treba dovolanie podať u súdu odvolacieho, spôsobuje prirodzene, že jeho vystupovanie a účinkovanie pred súdmi na území platnosti práva kedysi rakúskeho, kde podľa predpisov c. ř. s. dovoláciu žia-

dosť treba podať u súdu prvej stolice, je len zriedkavou výnimkou. Mohol sa preto obvinený advokát, navyklý praxi odpovedajúcej zákonným predpisom, platným v oblasti jeho pôsobiska, ľahko myliť pri tomto jednotlivom, výnimečnom úkone; tento omyl obvineného je však len culpa levis a nemožno ho ešte kvalifikovať za značnú liknavosť, akú vyžaduje skutková podstata disciplinárneho previnenia podľa § 69 lit. c) adv. por. Mýlil sa tedy disciplinárny súd prvej stolice, keď uznal obvineného vinným z cit. disc. prečinu a bolo preto treba vyhovieť odvolaniu obvineného, rozsudok prvého súdu zmeniť a obvineného sprostíť obžaloby.

Čís. 162 dis.

V disciplinárnych veciach proti advokátom súd nemá právo odvolať sa proti rozhodnutiu disciplinárneho súdu prvej stolice.

(Rozh. z 19. decembra 1932, Ds III 16/32.)

Súdny radca J. K., prednosta okresného súdu v P., oznámil advokáta dr. S. advokátskej komore preto, že menovaný advokát v exekučnej veci u okresného súdu v P. vedenej uplatňoval proti nemu vylučujúcu námietku na tom základe, že J. K. stojí s Dr. S., zástupcom exekventov, v civilných a trestných sporoch a je s ním v ťažkom, neslúčitelnom osobnom nepriateľstve, čo ho činí vo veci závadným.

Disciplinárny súd prvej stolice pominul nariadiť disciplinárne pokračovanie, lebo advokát ako zástupca stránok môže použiť všetky práva, ktoré zákon dáva stránke, tedy aj vylučujúcu námietku. Keď Dr. S. tohoto práva použil, nedopustil sa nijakej nezákonnosti. Proti tomuto usneseniu sa odvolal súdny radca J. K.

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov odmietol odvolanie.

Dôvody:

Podľa odst. 4 § 101 adv. por. môže súkromná strana uplatňovať odvolanie len prostredníctvom advokáta, ktorého je povinná opatriť zvláštnym plnomocenstvom k tomuto cieľu a ohlásiť disciplinárnemu súdu. Poneváž sťažovateľ J. K. sa cíti konaním obvineného osobne urazeným, vystupuje tedy ako súkromná stránka, odvolanie však podal sám bez prostredníctva advokáta, a § 101 adv. por. ohľadom osôb náležajúcich k sudcovskému stavu žiadnych výnimiek nečiní, takéto výnimky ani inak nie sú stanovené; bolo odvolanie ako zákonom vylúčené odmietnuté. Keby sa však malo za to, že J. K. učinil oznámenie v zastúpení okresného súdu v P., lebo odvolanie je opatrené spisovou značkou okresného súdu, ktorého prednostom bol, a že i odvolanie podal v zastúpení okresného súdu, treba považovať